

Tlač a informácie

Všeobecný súd Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 61/18
V Luxemburgu 4. mája 2018

Uznesenie vo veci T-197/17
Marc Abel a i./Komisia

Všeobecný súd zamietá žalobu o náhradu škody, ktorú podalo skoro 1 500 osôb v nadväznosti na prijatie nariadenia Komisie z roku 2016 o emisiách znečisťujúcich látok z vozidiel

Všeobecný súd bez toho, aby rozhodol o zákonnosti tohto nariadenia, ktorého zrušenie navrhujú viaceré európske hlavné mestá v rámci iných vecí, usúdil, že týchto približne 1 500 osôb nepreukázalo skutočnú a určitú alebo osobnú povahu uvádzaných škôd

Nariadením z roku 2016¹ Komisia definovala emisné limity oxidov dusíka, ktoré sa nesmú prekročiť v rámci nových skúšok uskutočnených pri skutočnej jazde („skúšky RDE“), ktorými musia automobiloví výrobcovia nechať prejsť svoje ľahké osobné a úžitkové vozidlá, najmä v rámci činností typového schvaľovania nových typov vozidiel. Tieto skúšky RDE boli reakciou na zistenie, že laboratórne skúšky neodzrkadľujú skutočnú úroveň emisií znečisťujúcich látok pri skutočnej jazde, a ich cieľom je zabrániť prípadnému používaniu „softvérov skresľujúcich emisie“.

Emisné limity stanovené Komisiou boli predmetom viacerých žalôb pred Všeobecným súdom Európskej únie vrátane žalôb podaných mestami Paríž, Brusel a Madrid.² Tieto žaloby o neplatnosť sú v súčasnosti preskúmané Všeobecným súdom, pričom pojednávanie v týchto troch veciach je stanovené na 17. mája 2018.

Súbežne s týmito žalobami o neplatnosť podalo 1 429 fyzických osôb, predovšetkým s bydliskom vo Francúzsku, žalobu proti Európskej únii na náhradu škody, ktorú im prijatie nariadenia Komisiou spôsobilo. Práve tejto žaloby o náhradu škody sa týka uznesenie z dnešného dňa.

Týchto 1 429 osôb sa domnieva, že nariadenie im spôsobilo vecné škody spojené zhoršením kvality vzduchu, ktorí dýchajú, a následným zhoršením ich zdravia, a že im tiež spôsobuje nemajetkové škody súvisiace s obavami, ktoré v tomto ohľade pociťujú vo vzťahu k sebe a k svojmu okoliu, ako aj s obavami, ktoré pociťujú v dôsledku straty dôvery v konanie európskych inštitúcií v boji proti zhoršovaniu životného prostredia. Každá z týchto osôb požaduje symbolické jedno euro ako náhradu majetkových škôd a 1000 eur ako náhradu nemajetkových škôd.

Uznesením z dnešného dňa Všeobecný súd zamietol žalobu 1 429 osôb o náhradu škody z dôvodu, že je bez právneho základu.

Všeobecný súd najskôr pripomína, že na to, aby s výnimkou sporu týkajúceho sa konkrétnej zmluvy bolo možné vyvodzovať zodpovednosť Únie, musia byť splnené tri kumulatívne podmienky: je potrebné, aby 1. inštitúcia Únie konala protiprávne a tým dostatočne závažne porušila právnu normu, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom; 2. údajne utrpená škoda bola skutočná, a 3. existovala príčinná súvislosť medzi konaním Únie a škodou.

V prejednávanej veci Všeobecný súd bez toho, aby rozhodol o prvej a tretej z týchto podmienok (teda najmä o otázke zákonnosti nariadenia Komisie, ktorá je predmetom žalôb miest Paríž, Brusel a Madrid), usúdil, že skutočnosť škôd, ktoré uvádza týchto 1 429 osôb, nie je dostatočne preukázaná. V tomto ohľade pripomína, že žalobcovi prináleží preukázať skutočnú a určitú povahu

¹ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 2016/646 z 20. apríla 2016, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 692/2008, pokiaľ ide o emisie ľahkých osobných a úžitkových vozidiel (Euro 6) (Ú. v. EÚ L 109, 2016, s. 1).

² Veci [T-339/16](#), [T-352/16](#) a [T-391/16](#).

škody, ako aj jej uvádzaný rozsah a tiež preukázať, že táto škoda sa ho osobne dotýka. Pokiaľ ide o nemajetkovú škodu, žalobcovi osobitne prináleží preukázať, že vytýkané konanie dotknutej inštitúcie je v dôsledku svojej závažnosti spôsobilé spôsobiť mu takúto škodu.

Všeobecný súd na jednej strane konštatuje, že rozsah škody spojenej so zhoršením kvality vzduchu je nedostatočne preukázaný, keďže bilancia týkajúca sa dodatočných emisií znečisťujúcich látok spôsobených napadnutými ustanoveniami by mohla byť prípadne uskutočnená len približným a súhrnným spôsobom, po uplynutí určitého času a s veľmi neistými výsledkami. Osobitne by bolo nemožné predvídať, aj za predpokladu, že by Komisia prijala prísnejšie limity, do akej miery by sa potenciálni kupujúci okamžite rozhodli pre iné typy vozidiel, prípadne menej početné, ktoré úspešne prešli skúškami dodržiavania týchto limitov, alebo by uprednostnili ponechať si dlhšie svoje staršie vozidlo. Na druhej strane Všeobecný súd konštatuje, že žalobcovia uviedli všeobecnú argumentáciu a všeobecné skutočnosti na podporu svojich žalôb, avšak nepredložili nijaký konkrétny dôkaz, ktorý by umožňoval posúdiť osobnú situáciu každého z nich vo vzťahu k uvádzaným škodám, hoci ich je 1 429 a bývajú a žijú v rôznych regiónoch a v rôznych podmienkach.

Pokiaľ ide o nemajetkové škody, Všeobecný súd rozhodol, že skutočnosť, že všetky dotknuté osoby osobitne citlivo vnímajú problém znečistenia ovzdušia, je nedostatočná na preukázanie, že každý z nich skutočne pociťuje obavy, pokiaľ ide o jeho zdravie a zdravie jeho okolia, do tej miery, aby to dostatočne ovplyvnilo jeho existenčné podmienky na to, aby mohla byť škoda uznaná. Tento súd vo všeobecnosti pripomína, že pocit, ktorý môže každá osoba pociťovať, nepredstavuje napravitelnú nemajetkovú škodu.

Zamietnutie spoločnej žaloby 1 429 fyzických osôb o náhradu škody nijako neprejudikuje výsledok žalôb podaných mestami Paríž, Brusel a Madrid proti nariadeniu Komisie.

UPOZORNENIE: Odvolanie proti rozhodnutiu Všeobecného súdu obmedzujúce sa len na právne otázky možno podať na Súdny dvor do dvoch mesiacov od jeho doručenia.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Všeobecný súd.

[Úplné znenie](#) uznesenia sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499